

kriu-kriu

rodymas

į ką rodo visų žmonių
pirštai kai rodo?
tarsi į rodyimą rodo
o rodymas rodo atgal
į savo pirštus
tačiau niekas oi niekas
taip ir nematė
į ką rodo tie pirštai
į ką rodymas rodo
nes kai matymas mato
tai ir rodymas rodo
ir abu kažkodėl nesisieja
tiktai tai joks atsakymas
nes atsako atsakymas
kai rodymas rodo
ir abu kažkodėl nesisieja – –
bet nereiktų liūdėti
ir nereiktų kentėti
juk dievas yra iš tiesų
visų mūsų tėvas

*

„a lygu b (nes raidė)“ –
tarė man žodžio gerklė
kai į ją susmigo brūkšnys
iš tiesų tai dygus pagalys
ir ištino gerklėj gomurys
sušvytravęs priešais mane –
ir pasakė tada man jis
savo ištęstą varvantį „taip“
bet ir „ne“ pasirodė taip pat
kai paklausė – „ar dar gyveni
tam pačiam skiemeny kankiny?“

*

kai prisirpsta savižudžiai
„raudoni“ jų vaisiai
tabaluoja siūbuoja
ir šypsodami krinta
savo vardo bedugnėn
neliūdėk o numanomas „tu“
kurs nespėji su jais
ar nediršti prie jų prisijungti
tik stebėk jų byrėjimą
suspendavęs griežtą sprendimą
jų lyg snaigių sukimąsi
savo rūme vaizduotės
o kodėl nežinia
bet galbūt tai padės tau užmigti

saldainis

pirmasis berniuko saldainis
gautas iš baliono mėsos
riebių išsipūtusių rankų
buvo ta didžioji pradžia
ekstazės berniuko oralinės
jo poreikio slėptis nuogam
savo paties burnoje
nuo baliono mėsos
rausvo nupiešto veido
nuo baliono spenių
didelių ir tamsiai stangrių
nesuvaldomo balto

mokytoja vardu Meilė

sušuko toksai pradinukas
įpusėjęs muzikos pamokai
pagautas isterijos priepuolio –
„spirkit man į kiaušus!“ –
už klasės uždaro lango
vienišas gluosnis svyruoklis
nebyliai svyruodamas bandė
suvaldyti ūmų ekscesą
kol užvertusi galvą į viršų
apstulbusi muzikos mokytoja
iš štai šito eilėraščio dugno
savo vardą bandė įžvelgti
užrašytą viršuj – pavadinime

angelė pristumia*

stumti ar nestumti
angelė galvoja
langų stiklai dreba
sofa-lova banguoja
stumti ar nestumti
parke už lango
rūstus aidas kartoja
o audra medžius čaižo
jos šaltinis dejuoja
kol angelę vanoja
kažkas iš anapus
smūgį po smūgio
į jos vidujybę
stumt ar nestumti
ją atakuoja
du žodžiai baisiausi
ir ūmai ją užvaldo
baisi paranoja
kol jos plaukai šiurpsta
ir kūnas karščiuoja
o putas nuo lūpų
vis tykšta ant kilimo
jėgas ji sukaupus
pačias paskutines
atsistoja ir pristumia

*

Tekstas, įkvėptas prisiminimo apie maždaug du tūkstantųjų viduryje internetuose pasirodžiusį lietuvišką pornografinį vaizdo filmą pavadinimu „Angelė pristumia“.

pumpuras

dažno jaunuolio gyvenime
ateina tam tikras momentas
tokia ypatinga akimirka
kai jo pumpuras sprogsta
ir jam iškviečia medikus
kad galėtų susiūti
ir lašinę sulašinti
dėl angų atsivėrusių
dėl angų kurios plečiasi
į fasadą kitokį
jo amorfiškos masės
kuri tyliai čiurlena
po stangriu raumenynu
į jo dvokiančių tyrę
į jo gerąją akį